

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENAT

LEGE

pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 510 din 24 iulie 2009, cu modificările și completările ulterioare

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I

Legea nr. 286/2009 privind Codul penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 510 din 24 iulie 2009, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

Articolul 208 se modifică și va avea următorul cuprins:

Art. 208 – Hărțuirea

- (1) Fapta unei persoane care, în mod repetat, urmărește, fără drept ori fără un interes legitim, o altă persoană, ori îi supraveghează locuința, locul de muncă, unitatea de învățământ sau alte locuri frecventate de către aceasta, cauzându-i astfel o stare de temere, suferință psihică ori afectându-i grav viața privată sau socială, se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 1 an sau cu amendă.
- (2) Efectuarea de apeluri telefonice ori de comunicări prin orice mijloace de transmitere la distanță, care, prin frecvență sau conținut, îi cauzează unei persoane o stare de temere, se pedepsește cu închisoare de la o lună la 6 luni sau cu amendă, dacă fapta nu constituie o infracțiune mai gravă.
- (3) Acțiunea penală pentru infracțiunea prevăzută în prezentul articol se pune în mișcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate.

(4) Nu constituie infracțiune fapta prevăzută la alin. (1) și (2) dacă este săvârșită în exercitarea unui drept legitim recunoscut de lege, cu respectarea condițiilor prevăzute de aceasta.

(5) Dacă faptele prevăzute la alin. (1) sau (2) sunt săvârșite împotriva unui minor sau a unei persoane aflate în imposibilitate de a se apăra ori de a-și exprima voința, limitele speciale ale pedepsei se majorează cu o treime iar acțiunea penală se pune în mișcare din oficiu.

După articolul 208 se introduc două noi articole, Art. 208¹ și Art. 208², cu următorul cuprins:

Art. 208¹ – Violența psihologică

Fapta de a impune, în mod repetat, propria voință sau un controlul abuziv asupra unei persoane, prin constrângere, amenințare, intimidare, umilire ori prin alte acțiuni cu efect similar, cauzându-i acesteia o suferință psihică gravă, o stare de temere ori de inferioritate, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă.

(2) Dacă fapta prevăzută la alin. (1) împiedică accesul victimei la resurse economice și patrimoniale proprii sau comune, ori la folosirea acestora, pedeapsa este închisoarea de la 1 an la 5 ani sau amendă.

Art. 208² – Violența împotriva femeii însărcinate

(1) Exercițarea oricărei forme de violență fizică sau psihologică asupra unei femei despre care făptuitorul săvârșită că este însărcinată constituie infracțiune și se sancționează cu pedeapsa prevăzută de lege, ale cărei limite speciale se majorează cu o treime.

(2) Dacă fapta este săvârșită în mod repetat și are ca scop constrângerea femeii însărcinate să întrerupă sarcina sau să accepte un control nejustificat, pedeapsa este închisoarea de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă.

(3) Dacă, în urma faptei, rezultă vătămarea corporală a femeii însărcinate ori întreruperea sarcinii, se aplică dispozițiile art. 194 sau 195, cu majorarea limitelor speciale cu o treime.

(4) Tentativa se pedepsește.

Art. 177 – Membru de familie

(1) În înțelesul legii penale, prin *membru de familie* se înțelege:

a) ascendenții și descendenții, frații și surorile, copiii acestora, precum și persoanele devenite, prin adopție potrivit legii, astfel de rude;

b) soțul sau soția;

c) persoanele care conviețuiesc ori au conviețuit cu făptuitorul în relații de îngrijire sau autoritate asemănătoare celor între părinți și copii ori în relații afective asemănătoare celor între soți;

d) foștii soți;

e) persoanele care au în comun un copil, indiferent de existența unei relații de conviețuire.

(2) În cazul infracțiunilor prevăzute la art. 199, art. 229, art. 229¹, art. 282, art. 283 și art. 339, se consideră membru de familie și persoana care a conviețuit cu victima, chiar dacă nu mai locuiește împreună cu aceasta la momentul săvârșirii faptei.

(3) Dispozițiile alin. (1) lit. c) și d), precum și cele ale alin. (2) se aplică numai dacă, la data săvârșirii faptei, nu au trecut mai mult de 3 ani de la încetarea conviețuirii sau a relației dintre făptuitor și victimă.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE SENATULUI
(L.S.)

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
(L.S.)